

АГЕНТИ ДОМАШНІХ ТВАРИН

КЕЛІ & ГІ-БОТ

РІНА Й САМІ
КААРЛА

ПОЗА
ЗОНОЮ

— Мої сигнали ти отримуватимеш, хоч як далеко ми були б одне від одного, — гордо промовив Ті-бот, позираючи на Кеті-Е.

— Так, але тільки доти, поки ти залишатимешся в зоні досяжності мобільного зв'язку, — сказала Кеті-Е й погладила Моппі й цуценя, які саме підійшли лизнути її в обличчя.

— А якщо зв'язку не буде? — запитав Тімі, жуучи печиво.

— Тоді потрібен додатковий GPS-трекер. У Ті-бота його ще немає, — відповіла Кеті-Е, відкусила печиво, запила соком і задумливо поглянула на небо. — Коли ми могли б його встановити?

— Тільки не зараз! Можливо, коли дощите, — випалив Ті-бот.

Цуцена пішло зі своєю сім'єю додому, і Моппі забралася на покривало, поглядаючи на печиво. Вона висолопила язика і хекала.

— Тобі жарко, — промовила Кеті-Е і витягла з рюкзака пляшку з водою. — Не їж печиво, краще попий води.

Моппі стала жадібно хлебтати воду з пляшки.

— Зараз 23,73 градуса, — повідомив Ті-бот.

— Ходімо купатися! — запропонував Тімі, але тут якраз задзвонив телефон Кеті-Е.

Дівчинка відповіла на дзвінок. Вигляд у неї був стурбований.

— Покупаємося іншого разу. Дзвонила Далія. Свинка Лотта розлютувалася. Нам негайно потрібно туди, — сказала Кеті-Е і почала спаковувати речі в рюкзак.

ПРОБЛЕМА ЗІ СВИНКОЮ

Верескліве свиняче рохкання було чутно аж у під'їзді. Двері відчинила знесилена Лумія.

— Добре, що ви так швидко прийшли на допомогу! — сказала вона. — Постарайтесь не задихнутися від смороду. Лотта понапісювала і понакувала по всій квартирі.

— Схоже, що вона демонструє характер, — промовила Кеті-Е, прив'язуючи повідець Моппі до дверної ручки. — Буде краще, якщо ти поки що побудеш тут.

Моппі з розумінням усілася чекати.

Ті-бот допитливо виїхав на середину вітальні. Його датчики запаху запищали. Свинка Лотта помітила Ті-бота, шкребнула підлогу і щодуху помчала прямо на нього. Її маленькі ратички стуко-тіли по підлозі. Далі підхопила Ті-бота на руки.

— Лотта зараз така несамовита, що може тебе розтрощити, — сказала Далія.

Свинка люто перекидала речі, які валялися на підлозі, своїм рильцем.

— Процесор карликової свинки явно перегрівся, — ужахнувся Ті-бот.

— Чого Лотта так розлютилася? — запитала Кеті-Е і наблизилася до свинки, яка рохкала і пихкала, настовбурчиваючи свої рідкі шерстинки на загривку.

Лумія стиснула плечима.

— Якби ж то ми знали, — зітхнула вона.

— Останнім часом з нею було нелегко, — відзначила Далія і поставила Ті-бота на стіл.

Лотта підійшла обнюхати ноги Кеті-Е і штурхнулася об них своїм вогким рильцем.

— Ми робимо, що в наших силах, але в Лотти майже щодня поганий настрій, — додала Лумія.

Кеті-Е розирнулася. Диван погризений, речі з шафок розкидані по підлозі, килими скручені. Ваза розбита, мисочки для води і корму стоять абиде по всій квартирі. Тут і там видніються калюжки води, на підлозі валяються пошматовані книжки. Далія помітила стурбований погляд Кеті-Е.

— Більшість книжок, на щастя, наші, — сказала Далія. — Але Лотта погризла і кілька бібліо-

течних. Їх доведеться придбати. І через розбиту вазу мама сердитиметься.

Раптом Лотта шарпнула нижній край футболки Кеті-Е.

— Гей, бешкетнице, не їж мою футболку! — розсміялася Кеті-Е.

— Я можу просканувати причини Лоттого перегрівання, — запропонував Ті-бот.

Почулися електронні звуки, коли він трансформувався у свинку.

— Рох, рох! Що в тебе за збій? — запитав Ті-бот Лотту.

Свинка не зрозуміла, звідки долило свиняче рожкання. Вона оглянула квартиру своїми маленькими

очицями. Тоді помітила на столі робота і відпустила футболку Кеті-Е.

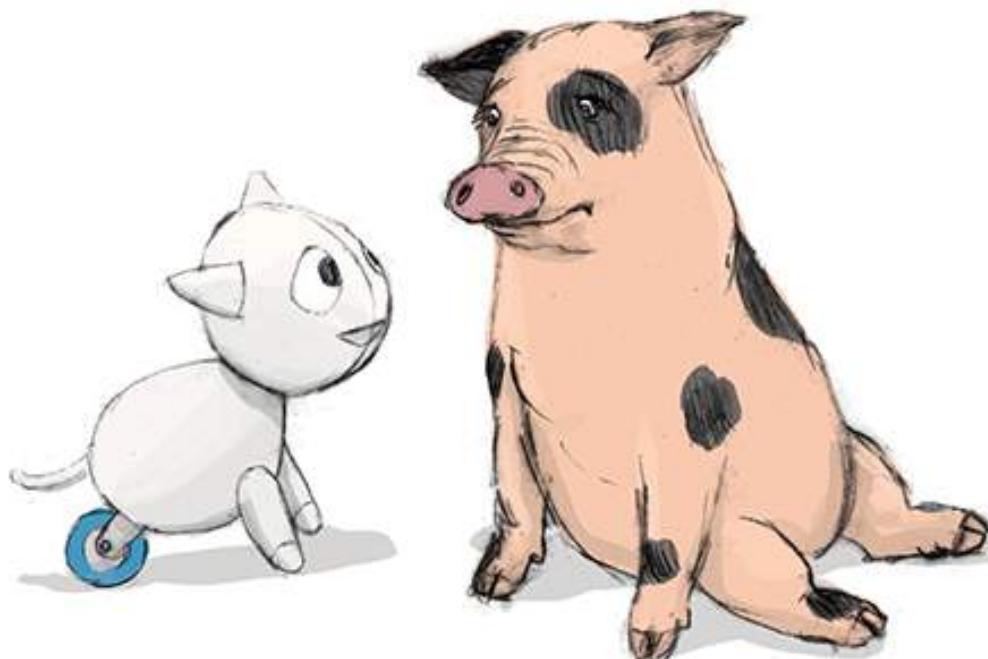
— О, ти розмовляєш по-свинячому! — зраділа Лотта. — Спускайся сюди. Обіцяю не штурхатися.

Діти напружено спостерігали за розмовою Тібота і Лотти.

— Чому ти бешкетуєш? — знову запитав Тібот.

Лотта сіла, глибоко втягla повітря і рохкаючи почала ділитися своєю журбою.

— Що ж, тепер вони розмовляють приязно, — сказала Далія. Тоді перевірила, що диван чистий, і вмостилася на нього.

— Лотта вже так виросла, — промовила Кеті-Е.

— Так і є. Коли ми купували її, продавець сказав, що вона важитиме максимум тридцять кілограмів, — зітхнула Далія. — Вона вже така важка, що ми навіть удвох навряд чи піднімемо.

— Та вона важить уже напевне кілограмів сто! — промовила Лумія, розширивши очі.

— Какавельки у неї також немаленькі, — посміхнулася Кеті-Е.

— Еге ж. А коли вона лютує, то відкладає їх прямо в ліжко, — з жахом промовила Далія.

Ті-бот саме договорив зі свинкою і підійшов до інших.

— Я зібрав дані про помилку в Лоттиному коді! — повідомив Ті-бот. — Лотта рознервувалася, бо Лумія дала їй сіно після обіду, а не зранку, як завжди.

— Як вона може бути такою прискіпливою? — здивувалася Лумія. — У неї ще було трохи сіна, коли я йшла.

— Це справа принципу, — промовив Ті-бот, дивлячись на свинку, яка намагалася протиснутися в кухонну шафку.

Далія зачинила двері шафки.

— Лотта строго дотримується графіка. Усе має завжди відбуватися в один і той самий час, — пояснила вона.